

han allerede engang har gjort, nemlig at give en Erklæring om, at der ikke fra Regeringens Side vil møde Vanskelighed ved den fremtidige Ophævelse af Gymnastikundervisningen paa saadanne Steder, hvor det maatte vise sig, at de nødvendige Betingelser for den ikke vare tilstede, og at han vilde ansee saadanne Betingelser for at mangle der, hvor Lærerne enten paa Grund af Alder og Svagelighed eller paa Grund af Mangel paa Kendskab til Gymnastiken i det Hele ikke kunde opfylde deres Pligter i den Retning, ligesom han ogsaa i andre Omstændigheder kunde finde Grunde, der maatte komme i Betragtning, og han meente endelig, at det vilde være let at komme overeens med Regeringen om, i hvilken Grad Undervisningen skulde drives ved en Skole. Jeg for mit Vedkommende og Enhver, der kender Forholdene som jeg, kan naturligvis ikke finde mig selvstændigt derved, og det saameget mindre, som der ikke er Sandsynlighed for, at den høitagtede Kultusminister vil blive i den Stilling, at han vil kunne opfylde sit Løfte. Saaledes som Situationen nu er, maa jeg paa det Bestemteste opfordre Thinget til at understøtte Sagen saaledes, at den kan gaae videre. Jeg anseer denne Lov for at være en saadan, hvortil der virkelig er Trang, og jeg anseer det Dunst, som denne Lov skulde tjene til at bringe i Opfyldelse, for et simpelt og billigt Dunst. Der er vel bleven indvendt, at naar man indrømmede Communerne denne Frihed, saa vilde det ikke være længe, førend de forlangte en større Frihed, saa vilde de ogsaa have Lov til selv at bestemme, om der skal undervises i Sang og andre Sag. Det er ogsaa mit Haab, at den Tid ikke vil være fjern, men snart vil komme, hvor Communerne ville fordrø en meget større Frihed paa Skolens Gebeet end den, der for Dieblisset er dem indrømmet, og der er heller ikke nogen Fare paaferde, thi den lovgivende Magt har det jo bestandig i sin Haand at kunne indrømme eller nægte den Frihed, alt eftersom man finder det hensigtsmæssigt. Jeg opfordrer altsaa atter det ærede Thing til at understøtte Lovforslaget.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg tager blot Ordet for at udtale, at

jeg paa Grund af de forhaandenværende Omstændigheder og i Henhold til den Erklæring, som Confessspræsidenten gav her i Thinget for nogle Dage siden, ikke har troet at burde tage Ordet hverken i den Sag, som er bleven forhandlet forinden denne, eller i den nu foreliggende.

Rnudsen: Der som det foreliggende Forslag bliver vedtaget i begge Rigsdagens Afdelinger og af Hans Majestæt ophøiet til Lov, vil Folgen blive, at Gymnastikundervisningen i Landhøskolerne aldeles ophører. Dette vil ske, fordi Sogneforstandersfaberne og tildeels ogsaa Communebeboerne i Almindelighed betragte Gymnastikundervisningen, saaledes som den drives i Landhøskolerne, for aldeles unyttig og næsten latterlig; og naar endvidere der til kommer, at denne Undervisning medfører, at der aarlig figurerer en Udgiftsconto paa Communens Regnskab til Anskaffelse af Gymnastikapparater og deres Vedligeholdelse og det vel at mærke, til en Dels, som Kommunen selv anseer, hvad jeg har udtalt, for aldeles unødvendig, saa vil dette give Anledning til en yderligere Modstand med Hensyn til Gymnastikundervisningen paa Landet. Det er saaledes min Mening, at Gymnastikundervisningen paa Landet, saafremt Lovforslaget vedtages, vil aldeles ophøre; men jeg for mit Vedkommende skal ikke beklage dette Resultat, jeg antager det tværtimod for det Helbigste og det Bedste under de nærværende Forhold. Jeg vil ikke dermed have sagt, at Gymnastikundervisningen, naar den drives paa en hensigtsmæssig Maade, under givne Forhold ikke kan være ønskelig og helbig; men jeg bør dog udtale, at naar der fra en vis Side her i Salen ved denne Sags foregaaende Behandling er lagt saa megen Vægt derpaa, idet det er fremhævet, at det var absolut farligt og meget uhensigtsmæssigt, om denne Undervisning ophørte omkring i Landhøskolerne, saa troer jeg, at de ærede Herrer, der have udtalt en saadan Mening, ikke ere saa nyste localiserede eller kjende Forholdene saa nøie omkring paa Landet, som det virkelig var ønskeligt, naar de ville udtale sig om denne Gjenstand, som her forhandles; kjendte de Forholdene tilstrækkeligt, troer jeg, at deres